

видите. колко сж културни софиянци. Това не е само въ София, но и въ Лондонъ, и въ Парижъ, и въ Берлинъ, и въ Москва — навсѣкждѣ ще срещнете сжщото нѣщо. Казвате: ние сме много културни хора. Да, но не и за отворенитѣ джобове. Днесъ хората си правятъ повече вътрѣшни джобове. Питамъ: защо не ги турятъ малко отзатъ, или отпрѣдъ, а точно подъ ржката? Въ това е спасението. Човѣкъ като понатисне малко съ ржката, сигуренъ е, че паритѣ сж на мѣстото си. И послѣ казвате: ние сме културни хора. Казвамъ: да, вие сте хора на вътрѣшнитѣ джобове, Питамъ ви: защо е така? Вие казвате: защото ние мислимъ да уредимъ нашия вътрѣшенъ животъ. Не е така. Нашиятъ вътрѣшенъ животъ е уреденъ; условия за сжществуване ни сж дадени, но трѣбва да се тури само редъ и порядкъ въ нѣщата. Або общесвѣниятъ животъ се остави тѣй, както Богъ го е наредилъ, ще видите, какъвъ е той. Ето вземете сега Франция, Германия, Америка — навсѣкждѣ се издаватъ закони. Питамъ: слѣдъ като имате толкова американски закони, английски закони, германски закони, турски и редъ други закони, отъ тия многобройни закони подобри ли се живота на хората? Тѣ подобриха живота въ едно отношение, а го влошиха въ друго отношение — спрѣха развитието на Божественото у хората. Всички тия закони, всички съврѣмenni вѣрвания ни отдалечиха отъ Бога, обезвѣриха ни, та станахме крайни материалисти. Когато се обявиха войнитѣ, всички казача: да станемъ силни! Не е така. Силенъ е само този народъ, който люби. Силенъ е само този народъ, който е разуменъ, който може да влада